

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 6.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950814038864/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

«Værns herlige Frihed», ved i Mand og Sandhed at medvirke til hans Riges Udbredelse paa Jorden. Naar Løven er om Godt og Ondt, kan jeg aldrig tænke mig nogen Afstillelse mellem mit og Dit. Al Verdens Sorg er min Sorg, dens Synd min Synd. Jeg kan ikke blive salig saalange eet Menneske er usaligt, for mig er der ingen Frihed opnaaet, før Alles Bænker ere løste. Med Menneskeslægten maar jeg staae og falde, fordi jeg elsker den, som mig selv.

Men det, man elsker, vil man saa gjerne forstaae, og forstaaes af, man vil slutte sig dertil, og leve sit Liv ikke i sig selv, men i det. Det er dette jeg mener med det frie aandelige Samliv, der skulde træde istedetfor vore fjedjommelige, unaturlige selskabelige Forhold, hvori Folk drives sammen, for igjen at adskilles ved Etikettens Skjermbrædt, der opstilles imellem hver Enkelt, saa man kan sige om den man taler med: „Sie ist nah, und ewig weit!“ Om det kan kaldes Sammenkomst ved jeg ikke — Samliv er det ikke! Samliv bestaaer ikke heller i at man samles i et Kaffeelskab for at afhandele „chronique scandaleuse“, ikke engang i at Damerne maale hinanden med spidske og ubfordrende Blik fra Top til Taa, paa Østergade. Men hvad er da Samliv? Det er den Samvirken i Manden, den gjensidige Hengivelse til hinanden, som bliver en naturlig Følge, naar man har samme Formaal: det Gode, og samme Fiende: det Onde.